

นิทาน

อ่านฉลาด อารมณ์ดี

พ.ศรีสมบัติ

สนุกสนาน อ่านเพลิน ประเทืองปัญญา

บันเทิงนิทานอ่านเฮฮา แต่แฝงสาระจ๋าๆ ค่ะ อารมณ์ดี

หนังสือคือ อัญมณีแห่งปัญญา

สำนักพิมพ์ไพลิน

สำนักพิมพ์ไพลิน

นิทาน อ่านฉลาด อารมณ์ดี พ.ศรีสมิต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

พ.ศรีสมิต.

นิทาน อ่านฉลาด อารมณ์ดี.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2551

128 หน้า

1. นิทาน. I. ชื่อเรื่อง

398.2

ISBN 978-974-295-432-1

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด

ที่ปรึกษากฎหมาย

อนันต์ แยมเกษร นบ., นศ.ม.

บรรณาธิการอำนวยการ

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

สมบัติ สุทธิจิตร

บรรณาธิการบริหาร

ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์

บรรณาธิการต้นฉบับ

ชวลิต พรหมกิตติวงศ์

ประจำกองบรรณาธิการ

นันทพร อุบลเผื่อน

พิสูจน์อักษร

อรอุมา กุมชาต, จุรีพร เกตุชู

ออกแบบปก

วัลลญา บางมด, สุจิตรา อ้อพูน

ศิลปกรรม

กัลยาณารักษ์ เข้มทอง

พิมพ์

โปรคอมกราฟฟิค

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด

85/2 หมู่ที่ 13 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540-1919 โทรสาร 0 2540-1818 E-mail : pailinbooknet@hotmail.com

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

นิทานเป็นความบันเทิงอีกรูปแบบหนึ่งที่เด็กๆ ทั่วไปต่างก็รู้จักดี ซึ่งเด็กๆ นั้น นอกจากจะได้รับความสนุกสนานจากนิทาน ทั้งการอ่านเอง และฟังจากผู้ใหญ่เล่าให้ฟังแล้ว ยังได้แง่คิด คติสอนใจจากนิทานอีกด้วย

นิทานมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับแต่ละท้องถิ่น แต่ละเชื้อชาติ แต่ละภาษา นิทานของไทยหรือจีนก็จะออกไปในแนวแฝงแง่คิด หรือคติเตือนใจ ถ้าเป็นนิทานของฝรั่งก็จะออกในแนวซ้ำชั้น

“นิทานอ่านฉลาด อารมณ์ดี” เป็นการรวบรวมนิทานฝรั่งที่ชื่อ “นิทานนักรูติน” ไว้ เรื่องราวจะเป็นในลักษณะของนิทานซ้ำชั้น แต่แฝงแง่คิดในเรื่องเสียดสีสังคมไว้อย่างแยบคาย ผู้อ่านนอกจากจะได้รับความสนุกสนานจากการอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ยังได้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตหลายๆ เรื่องอีกด้วย

ปรารภนาดี

บรรณาธิการ

คำนำ

นิทานนั้นเป็นบันเทิงคดีแบบสั้นๆ ที่ทุกคนจับต้องได้และ
เพลิดเพลินกับมันได้เสมอ

นิทานนั้นมิได้มีเพียงเรื่องที่แฝงคติสอนใจเท่านั้น หากแต่ยังมี
นิทานประเภทที่อ่านแล้วมีความตลกขบขันเป็นจุดเด่นอีกด้วย

นิทานที่อ่านแล้วเฮฮาได้สาระมักจะเป็นนิทานที่เสียตีสีผู้คน
แต่ก็จะเด่นในเรื่องของการแสดงถึงไหวพริบสติปัญญาของแต่ละคน
ว่ามีไหวพริบปัญญาหรือว่าโง่เขลาอย่างไรบ้าง

ซึ่งนอกจากจะทำให้เราได้รู้ลึกซึ้งขึ้นแล้ว เรายังพลอยได้รับ
ประโยชน์จากการใช้ปัญญาและมุมมองต่อชีวิตในสถานการณ์ต่างๆ
อีกด้วย

พ.ศรีสปีต

สารบัญ

ถุงชู	10	ไม่ต้องมากก็ได้	28
ปลาไหลติดหล่ม	10	ดีใจ	28
ไม่ต้องเครียด	12	ปลดปล่อย	29
อย่าห่วงเลย	13	ผู้วิเศษ	30
ขึ้นวอ	14	แค่นั้น	31
เชื่อไม่ทั้งแถว	15	การตลาด	32
ชดใช้ด้วยชีวิต	15	แท้จริง	32
โดนชะบ้าง	16	แย່แย่งๆ	34
อยากให้เชื่อ	17	ใช่เลย	36
ไม่หอรก	18	ถ้างั้นมาก่อน	36
เก่งกว่า	19	ไม่อยาก	37
วัฒนธรรม	20	เอ้า...เอาไป	37
ธรรมดาสัตว์โลก	20	ตายแล้ว	38
วันแห่งความสุข	22	สิ่งที่ต้องการ	39
ชวานาผู้โชคร้าย	22	สิ่งที่ควรคิดถึงมากที่สุด	40
หายไปไหน	23	เชื่อใครดี	41
ไม่มีก็ทำได้	25	เพราะเหตุใด	41
อย่างนี้เอง	25	คนไม่ผิด	42
มีหรือเปล่า	26	คนบ้า	43

หัวว่ว	44
แม่ยาย	44
นำคิด	45
ทำไม	45
คุ้มเลย	46
ของมีค่า	47
ยอดกวีเอก	49
วาตะผู้น้อย	49
อย่าลืมนั่นอันขาด	50
ทำอะไรจริง	51
ได้หรือไม่	51
ไปโรงเรียน	52
นานนะ	53
บ้า	53
ต้นเหตุ	54
หยุดเถิด	54
มันหายไป	55
ไม่ผิดแน่	55
ไม่แน่ใจ	56
ขอท้วง	56
ค่อยว่ากันใหม่	57

คนฉลาด	59
เอาใจกันแน่	60
ไม่อย่ากลัว	61
คนแก่กับคนโง่	62
น่ากลัว	62
คนจริง	63
ไม่จริง	64
ผู้วิเศษ	65
เร็วหน่อยได้ไหม	66
ไม่ยาก	67
จำพาลัง	68
อยู่ใกล้ๆ นี่เอง	69
สูงเกิน	70
เมืองของคนเถื่อน	70
คนดี	71
ทางด่วน	71
โดนต้ม	72
เก่ง	73
ลูก	73
ชานากับปลา	74
สิ่งที่มีค่าที่สุดในโลก	76

ดีอาจร้าย ร้ายอาจดี	77
ขโมยกับคุณธรรม	78
บ้าน คือวิมาน...หรือไม่	79
นกแขกเต้ากับรวงข้าว	81
ฝนตก	82
นักพิณ	83
ความเป็นธรรม	84
คนยาก กับคนมีสุข	86
ไฟไหม้แม่ค้า	87
ผู้ขโมยย่อมรู้	88
ใจเขา ไม่ใช่ใจเรา	89
มดปลวก	90
สิ่งที่ควรเลือก	90
จุดตะเกียงมือกลางวัน	91
นกป่า	92
ความเคยชิน	93
เลือกคู่	94
ชานากับกวาง	94
หากหวังให้ทุกคนพอใจ	96
ช่างหยก	97
อาหารของเศรษฐี	98

หมอนวิเศษ	99
จัดการผิดทาง	101
สมบัติคุณยาย	102
ลิงกับลูกเกาลัด	103
ความสุขสบายของพระราชา	104
แมลงปอกับลิง	105
หนุ่มนักยิงธนู	106
ก้อนกรวดสีดำกับสีขาว	107
เด็กเจ้าปัญญา	109
เจ้าชายใจโต	110
กวางน้อยเจ้าปัญญา	114
เถรน้อย	115
พญาช้าง	117
คมในฝัก	119
นางฟ้ากับการทำบุญ	124
โรคของเศรษฐี	127

ถุงชู

สกรีนางหนึ่งยังอยู่ในวัยสาว
แต่ทว่าสามีของนางนั้นมีอายุมากแล้ว
วันหนึ่งนางนัดชายชู้มาสมสู่กันที่บ้าน มีคิดว่าสามีแก่ที่บอกจะ
ค้างในเมืองกลับมาถึงบ้านตั้งแต่หัวค่ำ
เมื่อสามีร้องเรียกพลางเคาะประตู ภรรยาสาวตกใจลงลานรีบ
ให้ชู้ไปซ่อนตัว โดยให้ซ่อนอยู่ในกระสอบใบใหญ่
เมื่อสามีเข้ามาในบ้านก็เห็นกระสอบใบใหญ่ตั้งอยู่
“ถุงกระสอบนี้มีอะไรอยู่ข้างใน”
ภรรยาสาวถึงกับอ้าอึ้งอีกอักไปไม่ถูก
ไม่รู้จะตอบอย่างไร
ชายชู้ผู้หลบซ่อนอยู่ในถุงกระสอบกล่าวว่าสามีของนางจะเปิดถุง
ดูจึงรีบตะโกนออกไปว่า
“ถุงใบนี้บรรจุข้าวสารไว้”

ปลาไหลติดหล่ม

บุญจอมเป็นนักเลงสุรา ตกเย็นเมื่อใดเป็นต้องตั้งวงก๊งเหล้ากับ
เพื่อนฝูงเป็นประจำ ไม่เมาไม่เลิก เป็นคติประจำใจของเขา

* นิทาน อำนจลาค อาสมณ์ดี *

วันนี้ก็อีกเช่นเคยเขาร่ำสุรากับหมู่เพื่อนพ้อง น้องพีจนดึกตื่น
พอนึกถึงหน้าดูๆ ของศรีภรรยา กับเสียงแหวแหวดดังแสบแก้วหู เขา
จึงรีบขอตัวกลับบ้าน ก่อนชะตาชีวิตจะขาดผิง

เขาค่อยๆ เดินย่องเข้าประตูหลังบ้านอย่างเงียบเขียบ เดินให้
เบาที่สุด ถ้ากลั้นหายใจได้เขาคงทำแล้วหากไม่กลัวหน้ามืด ล้มตึงไปเสีย
ก่อน

เขาเดินตรงไปที่เปลของลูกน้อยวัยเดือนเศษๆ ค่อยๆ นั่งลง ไกว
เปลของลูกน้อยปากก็พร่ำร้องเพลงเป็นทำนองเสนาะกล่อมลูก ภรรยา
ที่นอนอยู่ในมุ้งได้ยินได้เห็นดังนั้นเธอจึงกระแอมเสียงอำมหิตออกไป
เบาๆ

“อะแฮ่ม นั่นคุณพี่กำลังคิดจะทำอะไรนะ”

“บ๊ยะๆ เธอนี่แย่จัง เลยนะลูกของเราร้องโยเยมาสองชั่วโมง
กว่าแล้วเธอยังไม่รู้เรื่องอีกหรือ พี่นั่งกล่อมลูกจนหลังขดหลังแข็งแล้ว
นะเนี่ย”

เขabenอบเหมือนได้ที ก่อนที่ภรรยาของเขาจะทำเสียงเข้มตอก
กลับมาว่า

“เออ เนาะ ลูกนอนหลับปุ๋ยอยู่ข้างๆ ฉันตั้งแต่หัวค่ำในเปล
คงจะเป็นลูกพี่แล้วละมัง”

บุญอ้อมหันหน้าเจียนลงจนชีดเผือดเมื่อมองลงไปในเปล เพราะพบ
แต่ความว่างเปล่า

ไม่ต้องเครียด

สุขุบเห็นหน้าตาของสมานเพื่อนรักที่แฝงความวิตกกังวลเอาไว้
เต็มอก จึงเอ่ยถามไปว่า

“หมานเพื่อนรัก เป็นอะไรไปไอ้เกลอแก้ว หน้าตาดูไม่สบายเลย”

“ก็ดันไปเป็นหนี้ อาโกท้ายตลาดอยู่ 8,000 บาท จนวันนี้ยัง
ไม่มีเงินไปใช้หนี้เขาเลย เดือนที่ 5 แล้ว”

“โธ้ย! ถ้างั้นถือว่าเรื่องเล็กๆ เลย แกลองคิดดูให้ดีๆ คนที่

ควรจะต้องทุกข์ร้อนกระวนกระวายใจนะ น่าจะเป็นคนที่ยังไม่ได้เงินคืน
ต่างหาก เพราะฉะนั้นแกไม่ต้องไปซีเรียสหรอกวะ”

อย่าห่วงเลย

สุดเขตเดินทางไปเยี่ยมเพื่อนที่อยู่ห่างไกล และไม่ได้พบเจอกัน
มาเป็นเวลานานหลายปีแล้ว เพื่อนของเขา ก็ต้อนรับขับสู้เขาเป็นอย่างดี
และสุดเขตก็ติดใจบรรยากาศท้องทุ่งของชนบทจึงพักผ่อนอย่างสบายใจ
จนลืมกลับบ้าน

เวลาก็ผ่านไปเลยเข้าสู่วันที่ 8 เพื่อนผู้มีมารยาทดีก็ไม่กล้าเอ่ย
เรื่องที่ว่าเมื่อไรเขาจะเดินทางกลับบ้านเสียที แต่ก็ยังอ้อมแอ้มถามสุด
เขตด้วยความเกรงใจว่า

“นี่ สุดเขต นายก็มาเที่ยวที่บ้านเราเป็นเวลาหลายวันแล้ว เรา
คิดว่าทางบ้านนายคงจะเป็นห่วงมากโขแล้วละตอนนี้”

สุดเขตตอบด้วยใบหน้าที่ยิ้มแป้นว่า

“โอ๊ย เรื่องนั้นนายไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พวกเขากำลังเดินทาง
มาที่นี่แล้วละ เพราะเราส่งจดหมายไปเชิญชวนให้พวกเขามาเที่ยวที่
นี้ทั้งครอบครัวเลยละ ระบายเหนื่อยนะ”

